

I muži osamělému, jakého si zahrál Miroslav Donutil v povídce Upratovačka, změnil život žena a telenovela...

Režisérské lahůdky

Inzeráty jsou nejnovějším tématem televizního čtvrtletníku **3 plus 1 s Miroslavem Donutilem**, který před několika dny dokončil ve střičně Ondřej Kepka. Už podruhé se sešli herec a režisér při natáčení povídkového cyklu.

Kdy jste točil poprvé s Miroslavem Donutilem?

V roce 2005 se přesunul cyklus z redakce zábavy do centra dramatických pořadů, což znamenalo, že jednotlivé povídky přestaly být jen ilustrovanými historkami ze života a staly se plnohodnotnými hranými filmy. Byl jsem prvním režisérem, který točil „novou“ podobu příběhů. Téma bylo ze školního prostředí

Myslím, že mi jako režisérovi víc věřil. Ale zase znovu jsem si uvědomil, jak on umí dokonale a přesvědčivě střídat komické a tragické polohy. A z každé, i sebenepatrnější situace dokáže vytáhnout nejtřpivnější okamžik, prostě srandu.

Autorem nejnovějších povídek 3 plus 1 je scenárista Miroslav Sovják. Čím byly pro vás jako režiséra zajímavé?

Určitě hereckým obsazením a řadou drobností, které mě jako filmaře zajímají. První povídku Dvě plus jeden jsme točili mimo Prahu a do hlavních ženských rolí jsem obsadil Zlatu Adamovskou a Elišku Balzerovou...

Je pravda, že tyto dvě dámy hrají „venkovské baby od slepic“, jak to nedávno pojmenovala jedna z nich?

Ano, doslova. A diváci je uvidí „v novém“. Obě herečky jsou městské a noblesní typy, ale hrají skutečné venkovanky. Eliška Balzerová si dokonce nechala na vlasy udělat trvalou, aby vypadala doopravdy jinak! Pracovali jsme spolu poprvé, ač se známe od mého dětství, o to větší jsem před ní měl trému. Ale je to racionální herečka, která má

Znám ho z Divadla na Vinohradech a je škoda, že ho film nebo televize víc nevyužívají. Zdá se mi, že „vyrostl“ z karfíkovského typu seriálu My všichni školou povinni a dostává se do polohy, kterou se podaří získat jen dobrým hercům: zkušenost, moudrost a nejlepší roky se na nich v tom pozitivním smyslu podepisují. Mám rád jeho humor i hluboké herectví. Nesmíme zapomenout ani na skvělého Pavla Zedníčka, který si zahrál typického Valacha, co do všeho odvážně vstupuje. A mám radost, že se nám podařilo natočit velmi dlouhá a krásná ožralecká scéna, herecká exhibice dvojice Donutil - Zedníček.

Čím je zajímavá poslední povídka Upratovačka?

Má pro mě dva momenty - podařilo se mi obsadit legendu slovenského herectví Soňu Valentovou, která se jako fúrie vřítila do života jednoho zanedbaného starého mládence. Její uklízečka je nádherně naivně prostěnká, a protože miluje jihoamerické telenovely, snaží se problémy řešit přesně podle nich. Ale v životě to

každý detail své postavy dopředu promyšlený, k textu má autorskorežijní přístup a její zkušenost je k nezaplacení. Při natáčení na venkovském nádraží, kde bylo chladno a neútulno, byla vybavená dokonale jemným termoprádlem, takže klidně mohla hrát oblečená, jako by byl horký letní den. Takové soustředění a připravenost je malý zázrak.

Zlatu Adamovskou, která hraje její kamarádku, znám už řadu let a vím, že to je bezvadná herečka i skvělá kolegyně, s níž je radost pracovat. Odvážně jsem si troufnul v povídce i experimentovat a lehce ji zabarvil westernovou parafrází filmu Tenkrát na Západě...

Po delší době uvidíme v povídce Kořeny herce Miroslava Vladyku. Proč jste si ho vybral?

Nikdy není pozdě znovu začít, ani na vesnici (Eliška Balzerová a Zlata Adamovská)

nekončí happy endem. Točili jsme nejen samotnou povídku, ale kvůli právům i ději i „venezuelskou telenovelu“... to byla malá lahůdka, (mh)

Režisér Ondřej Kepka uprostřed filmařů

a Miroslav Donutil ještě používal své historky jako náměty.

Pamatuju si, jak hrál svého bývalého učitele, a protože zápletku znal dokonale, byla moje režisérská pozice trochu složitější - měl jsem na place nejen osobitého herce, ale zároveň autora. Ale byla to krásná práce i proto, že jsem si poprvé vyzkoušel dobový příběh - zlatá šedesátá.

Jak se lišilo natáčení v rozmezí tří let, kdy jste se neviděli?